

KORANENS BUDSKAP KAPITEL 40

SURAH Ghafir

Kapitelnamn: *Surat Ghafir* (غافر) - även kallad *Surat al-Mu'min* (Den som tror).

Den består av 85 verser och uppenbarades i Mekka.

Kort info

- **Tema:** Guds förlåtelse och människans ansvar.
- **Innehåll:** Berättelsen om den troende mannen från Faraos folk som försvarade sanningen, varningar om tidigare folks öden, och påminnelse om domens dag.

I GUDS DEN NÅDERIKES DEN BARMHÄRTIGES NAMN

Ha meem. (1)

UPPENBARELSEN av denna Skrift är Guds verk, den Allsmåktige, den Allvetande, (2)

Han som förlåter synd och tar emot ånger, som straffar hårt men låter Sin välsignelse flöda [över de troende]. Ingen gudom finns utom Han; Han är målet för allas färd. (3)

INGEN utom de som framhärdar i att förneka sanningen, ifrågasätter Guds

uppenbarelser. Men låt dig inte vilseledas [av deras nöjda miner] där de beskäftigt skyndar fram och tillbaka på jorden [för att se till sina intressen]. **(4)**

I gångna tider förnekade Noas folk sanningen och, efter dem, alla de som gaddade sig samman [mot Guds budbärare]; varje folk hade onda anslag mot sitt sändebud och ville gripa honom, och [alla] försökte de med bedrägliga argument bestrida sanningen [i de gudomliga budskapen]. Men till sist ställde Jag dem till svars - och hur fruktansvärt var inte Mitt straff! **(5)**

Så går din Herres oåterkalleliga dom över dem som förnekar sanningen i verkställighet; Elden är deras arvedel. **(6)**

De som bär upp [Guds allmakts] tron och de som omger den och sjunger sin Herres lov är fasta i sin tro på Honom och de ber Honom förlåta de troende [deras synder]: "Herre, Din nåd och barmhärtighet når överallt och Du omfattar allt med Din kunskap! Förlåt därför dem som visar ånger och följer Din väg, och skona dem från helvetets straff! **(7)**

Och för dem, Herre, som Du har lovat dem, till Edens lustgårdar, tillsammans med de rättfärdiga bland deras fäder och hustrur och efterkommande! Du är den Allsmäktige, den Vise! **(8)**

Och skydda dem och bevara dem [denna Dag] för dåliga handlingar - den som Du då bevarar för [följderna av] dåliga handlingar, har Du visat stor nåd; detta är en lysande seger." **(9)**

Men för dem som förnekade sanningen skall förkunnas: "Guds avsky för er är djupare än den avsky ni nu känner för er själva, ni som alltid avvisade alla uppmaningar att anta tron." **(10)**

De skall säga: "Herre! Två gånger har Du låtit oss dö och två gånger har Du kallat oss till liv; finns det en väg ut [ur detta], nu när vi har erkänt våra synder?" **(11)**

Och de skall få till svar: "Detta [drabbar er] därför att ni, då den Ende Guden åkallades, ständigt förnekade [Honom], men då andra [väsen] sattes vid Hans sida, trodde ni [på dem]. Nej, Hans är domen - den Höge, den Väldige." **(12)**

DET ÄR Han som visar er Sina tecken och som sänder ned från skyn det [regn som ger er säd och frukt] för att uppehålla livet; men bara de som har sinnet vänt mot Gud ägnar detta eftertanke. **(13)**

Åkalla därför Gud med ren och uppriktig tro, även om det ses med ovilja av dem som förnekar sanningen! **(14)**

Han, Herren till [Allmaktens] tron, är höjd högt över ranger och grader. Han låter ingivelsens ande stiga ned enligt Sin plan till den Han vill av Sina tjänare för att varna [människorna] att de en Dag skall möta Honom; **(15)** den Dag då de skall stiga ut [ur sina gravar] och då ingenting hos dem kan hållas dolt för Gud. Vem har det [obestridda] herraväldet denna Dag? Gud,

den Ende, Den som härskar över allt med oinskränkt makt. (16)

Den Dagen skall var och en få den lön han har förtjänat och ingen orätt skall ske denna Dag; Gud är snar att kalla till räkenskap. (17)

Varna dem att den Dag närmar sig då struparna skall snöras samman av ångest; [då] syndarna inte [skall kunna kalla till hjälp] en kär vän och alla förböner skall vara förgäves. (18)

Han ser de falska blickarna och Han vet vad som göms i människornas bröst. (19)

Och Gud dömer på grundval av sanningen, men de som de anropar vid sidan av Honom faller inga domar; Gud ensam hör allt, ser allt. (20)

Har de aldrig begett sig ut i världen och sett [spåren efter] det slut som blev deras föregångares [i förnekelse av sanningen]? De hade större makt än [dagens förnekare] och [efterlämnade] märkligare minnesmärken på jorden. Men Gud straffade dem för deras synder och ingen kunde skydda dem mot Guds [vrede]. (21)

Detta [skedde] därför att sändebuden hade kommit till dem med klara vittnesbörd som de förkastade, och då drabbades de av Guds straff. Han är mäktig och Hans straff är strängt. (22)

OCH VI sände Moses med Våra budskap och ett klart bevis på hans myndighet (23)

till Faraos och Hamans och Qaruns, men de sade: "Han är bara en trollkarl och en lögnare!" (24)

Och när han kom till dem med den sanning som Vi gett honom, sade de: "Döda sönerna till dem som är hans bröder i tron och skona deras kvinnor!" Men [dessa] förnekares onda planer slog fel. (25)

Och Faraos sade [till stormännen]: "Låt mig [se till] att Moses dödas; han kan anropa sin Herre [om hjälp]! Jag är rädd att han [annars] förmår oss att anta en ny religion eller stör ordningen i landet och fördärvar sederna." (26)

Och Moses sade: "Jag ber min Herre - [Han är också] er Herre - om skydd mot alla som hindras av sitt högmod från att tro på Räkenskapens dag." (27)

Då sade en man som tillhörde Faraos hus, som i hemlighet var troende: "Vill ni döda en man därför att han säger 'Gud är min Herre'? Han har ju kommit till er från er Herre med klara bevis! Om han ljuger återfaller hans lögn på honom [själv], och om han talar sanning kommer ni att drabbas av något av det som han varnar er för. Gud vägleder inte sådana som förslösar sin själ genom ständiga lögn. (28)

Egyptier! Makten är er och i dag har ni landet under er kontroll, men vem räddar oss från Guds straff om det kommer över oss?" Faraos sade: "Jag visar er ingenting annat än det som jag själv ser och jag leder er på den väg som rättrådighet och förnuft anvisar." (29)

Men den troende [mannen] sade: "Egyptier! Jag fruktar för er något lika [fasansfullt] som det som en dag [i det förflutna] drabbade dem som hade gaddat sig samman [mot Guds profeter] - (30)

det som drabbade Noas folk och [stammarna] Aad och Thamud och dem som kom efter dem - men Gud vill inte att Hans tjänare lider orätt. (31)

Och - egyptier! - jag bävar vid tanken på [det som väntar er] den Dag då ni skall ropa till varandra under klagan och jämmer, (32)

den Dag då ni kommer att vilja vända om och fly, utan någon som skyddar er mot Gud. - Den som Gud har låtit gå vilse har ingen som kan leda honom [på rätt väg]. (33)

Josef kom på sin tid till er med klara vittnesbörd [om sanningen]; men ni trodde inte på det [budskap] som han framförde till er och fortsatte att tvivla, och när han dog sade ni: 'Efter honom kommer Gud inte att sända fler sändebud.'" Så låter Gud den gå vilse som genom misstro och tvivel förslösar sin själ. (34)

Att någon utan grund, utan bevis, sätter Guds uppenbarelser i fråga är djupt förhatligt för Gud och för de troende. Och därför förseglar Gud varje högmodig och självgod översittares hjärta. (35)

Och Faraos sade: "Bygg ett högt torn åt mig, Haman; kanske är detta rätt sätt för mig, (36)

rätt sätt att nå himlen och göra mig underrättad om Moses gud. - Men jag tror bestämt att han ljuger." [Dessa tankar] ledde Faraos tron att hans onda handlingar var goda och nyttiga och spärrade [för honom] den rätta vägen; och Faraos listiga plan [utmynnade] bara i hans egen undergång. (37)

Och den troende [mannen] sade: "Egyptier! Följ mig så skall jag leda er till den raka vägen! (38)

Egyptier! Livet i denna värld är [inte mycket mer än] flyktig glädje, men [det som väntar er i] evigheten är bestående. (39)

Den som har begått en dålig handling skall få det straff som motsvarar denna handling, men den som gör det goda och det rätta, man eller kvinna, och som är troende skall stiga in i paradiset och skall där få njuta [Guds] gåvor i överflöd. (40)

Egyptier! Är det inte märkligt, att medan jag kallar er till [den väg som leder till] saligheten, kallar ni mig till Elden! (41)

Ni vill förmå mig att förneka Gud och att sätta vid Hans sida det som för mig är okänt, men jag kallar er [att tro på] den Allsmäktige, Den som förlåter och förlåter på nytt! (42)

Det råder inte något tvivel om att det som ni vill förmå mig [att tillbe] inte kan göra anspråk på tillbedjan vare sig i detta eller i nästa liv, och att det är till Gud som vi skall föras åter, och att de som förslösar sina själar har Elden till arvedel. (43)

Ni kommer att dra er till minnes vad jag säger! Och jag lägger mitt öde i Guds händer, Gud som inte förlorar någon av Sina tjänare ur sikte.” **(44)** Och Gud skyddade honom för deras onda anslag, men ringen av lidanden slöts kring Faraos anhang. **(45)**

Morgon och afton förs de fram till Elden, och den Dag då den Yttersta stunden är här [skall änglarna säga:] ”För in Faraos anhang [och låt dem utstå] det strängaste av alla straff!” **(46)**

OCH DE skall tvista med varandra i Elden och de svaga skall säga till dem som ansåg sig stå över de andra: ”Det var er vi följde; kan ni låta oss slippa en del av Eldens [straff]?” - **(47)**

Och de som ansåg sig stå över de andra skall svara: ”Vi delar alla samma [straff]; Gud har dömt [Sina] tjänare!” **(48)**

Och de som befinner sig i Elden skall säga till helvetets väktare: ”Be till er Herre om lindring i vårt straff, även om det bara är för en dag.” **(49)**

[Väktarna] skall säga: ”Kom inte sändebuden till er med klara bevis [om sanningen]?” [Och de i Elden] skall svara: ”Jo, så förhåller det sig.” [Och väktarna] skall säga: ”Be då [själva]!” Men i förnekarnas bön ligger ingenting annat än självbedrägeri. **(50)**

VI SKALL helt visst ge Våra sändebud och de troende [Vår] hjälp både i detta liv och den Dag då vittnena reser sig [för att vittna], **(51)**

då syndarnas alla ursäkter skall förbli ohörda och nådens dörr slås igen och de skall [förvisas till] en usel boning. **(52)**

Vi gav Moses vägledningens [ljus] och Israels barn fick ta Skriften i arv **(53)**

som vägledning och en påminnelse till dem som har förstånd. **(54)**

Ha därför tålamod [Muhammad] - Guds löfte är sanning [och Hans ord står fast] - och be Honom förlåta din synd. Och lova och prisa din Herre morgon och afton. **(55)**

Hjärtana hos dem som utan grund, utan bevis, sätter Guds uppenbarelser i fråga, är fyllda av högmod, [ett högmod så stort att] de aldrig kan tillfredsställa det. Tag därför din tillflykt till Gud - Han är Den som hör allt, ser allt. **(56)**

Himlarnas och jordens skapelse är något vida större än skapelsen av människan, men de flesta människor inser inte [att det förhåller sig så]. **(57)**

Och den blinde kan inte jämföras med den seende, liksom den som tror och lever rättskaffens och den som begår orätt inte [kan jämföras]. Det är inte mycket ni ägnar eftertanke åt. **(58)**

Utän tvivel skall den Yttersta stunden komma, men de flesta människor tror inte [på detta]. **(59)**

ER HERRE säger: ”Be till Mig, så skall Jag besvara er [bön]. De som håller sig för goda för att tjäna Mig skall gå med böjt huvud in i helvetet.” **(60)**

Det är Gud som för er har skapat natten så att ni skall få vila, och dagen så att ni kan se klart. Ja, Guds nåd flödar sannerligen över människorna, men de flesta av dem är inte tacksamma. **(61)**

Detta är Gud, er Herre, alltings Skapare – det finns ingen gudom utom Han! Hur förvirrade är inte era begrepp! **(62)**

I en sådan begreppsförvirring råkar de som [mot bättre vetande] avvisar Guds budskap. **(63)**

Det är Gud som har gett er jorden som boplats och [rest] himlen som ett valv [över er] och som format er [och gett er] den bästa skapnad och som sörjer för ert livsuppehälle med goda och nyttiga ting. Detta är Gud, er Herre – välsignad vare Gud, världarnas Herre! **(64)**

Han är Levande Gud; det finns ingen gud utom Han. Åkalla Honom med ren och uppriktig tro! Allt lov och pris tillkommer Gud, världarnas Herre! **(65)**

Säg: "Jag har förbjudits att dyrka dem ni åkallar i Guds ställe – jag har fått klara bevis från min Herre – och jag har befallts att underkasta mig Guds, världarnas Herres, vilja." **(66)**

Det är Han som har skapat er av jord, därefter [skapar Han er] av en droppe säd, därefter av en grodd som sätter sig fast, därefter låter Han er komma till världen som späda barn för att småningom nå full mognad och, till sist, hög ålder – men några av er får dö innan [de når sådan ålder] – så att ert levnadslopp, som [Han har] fastställt, skall fullbordas, och för att ni skall [lära er] att använda ert förstånd. **(67)**

Det är Han som skänker liv och Han som skänker död. När Han beslutar att något skall vara, säger Han endast till det: "Var!" – och det är. **(68)**

De som [i sitt högmod] sätter Guds uppenbarelser i fråga, har du inte märkt hur deras tankar leds bort från [den sanna vägledningen], **(69)**

de som [vågar] förneka Skriften och [likaså] det som Vi uppenbarade för Våra sändebud [i äldre tid]? Men de skall få veta sanningen **(70)**

[den Dag] då de skall bära kragar av järn om halsen och släpas fram i kedjor **(71)**

[och kastas] i brännhett vatten för att sedan bli bränsle [i helvetets ugnar]. **(72)**

Och de skall tillfrågas: "Var är nu de som ni betraktade som gudomligheter med plats **(73)**

vid Guds sida?" Och de skall svara: "De har lämnat oss i sticket; nej, det som vi förut åkallade existerade över huvud taget inte!" Så låter Gud förnekarna gå vilse. **(74)**

"[Straffet drabbar] er därför att ni i strid med all sanning och rätt gladdes [över det onda som sker] på jorden, och på grund av ert högmod och er egenkärlek. **(75)**

Gå in genom helvetets portar – där skall ni förbli till evig tid, i denna usla

bostad för de högmodiga!” **(76)**

HA DÄRFÖR tålmod, [Muhammad] – Guds löfte är sanning! Vare sig Vi låter dig se något av det som Vi lovar dessa [förnekare] eller Vi låter dig dö [innan straffet når dem], skall de föras åter till Oss! **(77)**

Vi har sänt ut sändebud före dig; om några av dem har Vi berättat för dig och om andra har Vi inte berättat för dig. Och inget sändebud har fått göra tecken och under annat än med Guds tillåtelse. Men när Guds befallning kommer har den rättvisa domen gått i verkställighet och de som försökte så tvivel om äktheten av Guds uppenbarelser är i samma stund förlorade. **(78)**

Gud har skapat boskapen åt er, för att ni skall [använda] några av dessa [djur] som riddjur och några av dem till föda. **(79)**

De är er också till [annan] nytta, och ni tillgodoser med dem viktiga behov [som utan dem måste eftersättas] – [som] skeppen bär er [över havet] bär de er [på era färder över land]. **(80)**

Ja, Han visar er Sina tecken – vilka av Guds tecken [vill] ni då förneka **(81)**

Har de aldrig begett sig ut i världen och sett [spåren efter] det slut som blev deras föregångares [i förnekelse av sanningen]? De var talrikare än [de som i dag förnekar den] och hade större makt och [efterlämnade] märkligare minnesmärken på jorden än de. Men ingenting av det som de hade förvärvat [i livet] blev dem till någon nytta; **(82)**

när sändebuden kom till dem med klara bevis pekade de, glada och nöjda [i sin självgodhet], på den kunskap som de [ansåg sig] ha. Men [till sist] överväldigades de av det som de hade brukat skämta om. **(83)**

Och när de fick skåda Vårt straff, sade de: ”Vi tror [nu] på den Ende Guden och vi tar avstånd från det som vi förr satte vid Hans sida!” **(84)**

Men den tro de gav uttryck för när de fick se Vårt straff, var dem till ingen nytta – så har Gud alltid gått till väga gentemot Sina tjänare. Och så var de i denna stund förlorade, de som hade förnekat sanningen. **(85)**

[KAPITEL 40](#)

«[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 41](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 39](#)»

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska](#)

lära

- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)